

מתוק מדבש

כניסת השבת - 18.30
יציאת השבת - 19.38
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 20.17
(אופק חדרה)

שנה שמינית - גיליון 314
פרשת תזריע
שבת החודש תשפ"ב

יום שישי בשעה 17.00 שיעור על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)
ביום שבת קודש 16.30 שיעור פ"ש מנחה בשעה 17.30
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
פרוכים הפאים פסגה'

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י הרב ברוך בוקרה שליט"א
ספית הכנסת ספית יוסף' אפסגה אולגה
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' במלפון 073-2951228

ולכן במגילת אסתר נאמר בחודש הראשון הוא חודש ניסן. נמצא, אם כן, כי ימי השבוע מכונים ראשון, שני וכו' כדי שבכך נקיים את מצות 'זכור את יום השבת'. וכמו כן חודשי השנה נראים ראשון, שני וכו'... כדי שבכך נקיים את הצייווי (דברים טז, ג): 'למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך' ולכן מדגישה התורה את הצייווי 'ראשון הוא לכם לחודשי השנה'... מתוק מדבש!

רציון יציאת מצרים מלילת דפדפנות

אם הרב מיכאל לסיי פלטיא: 'מה הצונן של פסח? אפוא?' התשובה: נותנים לו לרחוץ פניו. אמה? בלילת הפסח...

רציון וסיפור - פלימות המידות של מן שר התורה

ואם לא תמצא ידה די שה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת (יב, ח)
רש"י: 'אחד לעולה ואחד לחטאת' - לא הקדימה הכתוב אלא למקראה אבל להקרבה חטאת קודם לעולה מה הכוונה למקראה? אומר רש"י בגמרא (זבחים צ, א) 'שתהא נקראת בעניין תחילה (בקריאה בתורה) אבל בעבודתן חטאת קודמת'.
יש לשאול: אם בהקרבה בפועל החטאת קודמת לעולה מדוע בקריאה בתורה יש להקדים עולה לחטאת? מבאר זאת ה'אוהל משה' בשם ה'נחלת אליעזר': התורה באה ללמדנו את הדרך הרצויה בעבודת ה'. ונסביר: 'העולה' מסמלת את השלימות האמתית - כולה לה' ואילו 'החטאת' מסמלת את ה'סור מרע' - לברוח מן החטא. ובזה שבהקרבה החטאת קודמת לעולה למדנו כי הדרך הנכונה היא קודם כל לסור מהרע ואז להתמקד בשלימות הרצויה בעבודת ה'.

אלא שמצב זה יכול להיות בעייתי, כי הרי הבריחה של האדם מהרע כרוכה במאמץ גדול, וגם אם יצליח להתגבר ולסור מהרע הוא יסתפק בכך ולא ישאף להתקדם ולהתאמץ עוד ע"מ להגיע לשלימות המצופה. ולכן צריך להקדים את העולה בקריאה, ללמדנו שמתחילת העבודה צריך האדם לדעת שיש מדרגת שלימות עליונה שאלה הוא צריך לשאוף, ובאופן כזה גם לאחר שהצליח לסור מהרע הוא לא יסתפק בזה אלא ימשיך ויעפיל אל השלימות בדרך של 'עשה טוב'. מתוק מדבש!

ובעניין סיפר ה'אוהל משה' כי פעם אחת סיפר הגאון רבי חיים שמולביץ זצ"ל לתלמידיו כי בימי בחרותו הוא למד בישיבת גרודנא, ופעם אחת הוא נסע להינפש לכמה ימים בישיבת נובהרדוק אצל דודו רבי אברהם יפהו זצ"ל. באחד מימי שהותו הוא ביקש מדודו לדעת מי הבחור המובחר ביותר בישיבה? ראש הישיבה הצביע על בחור

וביום השמיני ימול בשר עורלתו (יב, ג)

מובא בגמרא (מגילה יז, ב') ומה ראו לומר רפואה בשמינית? (ברכת 'רפאנו' היא הברכה השמינית בתפילת שמונה עשרה) אמר רבי אחא 'מתוך שניתנה מילה בשמינית שצריכה רפואה לפיכך קבעוה בשמינית'.
ויש לשאול: וכי רק ברית המילה צריכה רפואה? והלא יש מחלות רבות שצריכות רפואה (ל"ע)?
מתרץ ה'אמרי אמת' זיע"א (וכל מאמינים): מובא במדרש כי עד יעקב אבינו לא הווה חולשה (חולי) ויעקב ביקש חולי כדי שהאדם יוכל לחזור בתשובה ולצוות בניו לפני מותו אמר לו הקב"ה: ממך אני מתחיל שנאמר 'ויאמר ליוסף הנה אביך חולה'. וכמו כן מובא במדרש שבמתן תורה נתרפאו כל החולים וחזרו לאחר חטא העגל.
נמצא, אם כן, כי בעם ישראל לא אמורים להיות כלל חולים וכל המחלות הן תוצאה של עוונותינו.
יוצאת מהכלל הזה היא 'ברית המילה' שהיא חולי כתוצאה ממצווה, והיא הרי נצרכת לרפואה ולכן תקנו חכמים את ברכת 'רפאנו' ביסודה רק לברית המילה, כי כאמור יתר החולאים אינם אמורים לפגוע בעם ישראל כלל (ללא חטא).

ובעניין זה הקשה הגאון ר"ח זוננפלד זצוק"ל: מדוע ברכת 'אשר יצר' חותמת במילים 'רופא כל בשר' ואילו ברכת 'רפאנו' חותמת במילים רופא חולי עמו ישראל (בלבד)?
השיב הרב: ברכת 'אשר יצר' תוקנה כהודיה על כל המחלות והן שייכות בכל בשר (בכל העמים) ואילו ברכת 'רפאנו' תוקנה כנגד ברית המילה ששייכת רק בעם ישראל ולכן חותמת 'רופא חולי עמו ישראל'. מתוק מדבש!

החודש הזה לכם ראש חודשים ראשון הוא לכם לחודשי

השנה (מפסטר לשבת החודש)

יש לשאול: מהי מעלת החודש הזה שזכה להיקרא ראש חודשים וראשון לחודשי השנה?
מבאר ה'שער בת רבים': הקדמה: הפסוק אומר 'זכור את יום השבת לקדשו' ומובא במכילתא: 'לא תהא מונה כדרך שאחרים מונים שכל יום יש לו שם אחר (כמו בשפה האנגלית) אלא תהא מונה לשם שבת.
ולכן נקראים ימי השבוע ראשון, שני, שלישי וכו'... כי כולם מהווים ספירה כהכנה ליום השבת, ובזה אנו מקיימים את מצוות 'זכור את יום השבת לקדשו' וכך היה ראוי להיות גם בחודשים, שהרי התורה קבעה שניסן הוא ראשון לחודשי השנה. אז מדוע שמות החודשים הם שמות אחרים?
אז האמת היא שבכל התורה כולה, עד גלות בבל, שמות החודשים נקראים ראשון שני שלישי וכו'... ורק כאשר חזרו ישראל מגלות בבל כונו החודשים בשמות שאנו מכירים ניסן אייר וכו'... כדי שיזכרו את גאולתם מבל

מסוים ואמר לו 'זה הבחור העמקן ביותר' אחר כך הצביע על בחור נוסף ואמר 'זה המתמיד ביותר' ו'זה ירא השמים ביותר' ו'זה חזק בבקאות' ועוד כיו"ב...
בסוף שאל רבי חיים 'טוב... אבל מי הוא המובחר ביותר?' לקח אותו ראש הישיבה אל אחת מפנינות הישיבה, הצביע על בחור מסוים ואמר לו 'זה המובחר ביותר'...
תמה רבי חיים ושאל 'והרי כאשר מנית את הבחורים ושיבחת אותם לא ציינת כלל את הבחור הזה?'
'נכון' ענה לו ראש הישיבה 'לבחור זה אין את כל המעלות, הוא לא כשרוני כמוהם, אבל מעלתו היא שהוא 'המבקש' של הישיבה – הוא בעל שאיפות והוא יגיע לשלימות. לאותו 'מבקש' קראו ר' יעקב ישראל קנייבסקי הלא הוא ה'סטייפלער' הקדוש זיע"א אביו של רבי חיים קנייבסקי שר התורה זצוק"ל שגם הוא לא היה בעל כישרונות, אבל מעלתו הייתה שהוא שאף לשלימות... שלימות בלימוד ושלימות במידות. ובזכות שאיפה זו זכה לקניין אמתי של התורה הקדושה.
ללמדנו, שכל אחד יכול לבקש להגיע לשלמות. ע"י הצבת המטרה וחתירה בלתי פוסקת להשגתה. *אמת קאמא יעקב*

ובעניין **'שלימות המידות'** של מרן שר התורה הלהן כמה סיפורים קצרים:

ראשית, סיפור אישי: לפני כ- 11 שנה בחודש אלול תשע"א ביקשנו לקיים חלאקה לבני יונתן נ"י בהגיעו לגיל 3. התפללנו שחרית בנץ בביתו של הרב שטיינמן זצוק"ל, בסיום התפילה הוא גזר תלתל ראשון ומשם המשכנו לביתו של שר התורה רבי חיים קנייבסקי זצוק"ל.
בכניסתנו זכינו לראות את הרבנית בת שבע קנייבסקי ע"ה (זה היה חודש לפני פטירתה) 'מנין אתם?' 'מחדרה' עניתי 'והבן יונתן לומד בגן הילדים של ת"ת נר שמואל'. לפתע קראה הרבנית בהתפעלות ליונתן 'אתה תלמיד של הרב ברונר?' (הרב אליהו ברונר שליט"א מנהל ת"ת נר שמואל הוא נאמן ביתם והסיע רבות את הרבנית ע"ה) היא ניגשה למטבח והביאה ליונתן שני וופלים וסוכריות. מיד נכנסנו לרב, ניגשתי עם יונתן אל הרב, הרב אחז במספרים ביד אחת וביד השנייה ליטף בחביבות את שערות ראשו של יונתן. אנו מחכים דקה, שתיים, אך הרב לא גוזר... ואז אומר לי העוזר של הרב 'זה בסדר הרב פשוט מפחד לא לגזור את הפיאות הקדושות'...

בסיום החלאקה ביקשתי מהרב ברכה לבני הגדול יותר שהתלווה אלי שאז עמד לפני כניסה לישיבה קטנה, מה השם? שואל הרב 'רון בן שושנה' עניתי. הרב שוב מתמהמה ולא מברך. אני עומד באימה וביראה ולא מבין מה קרה? ואז הרב פונה אלי ושואל 'מי נתן את השם הזה?' 'השם רון לא טוב' אני שואל, 'כדאי לשנות' אומר הרב 'לאיזה שם?' אני שואל והרב אומר מיד 'אולי אהרן זה אותו דבר' האמת שבאותו הרגע לא הבנתי מה פירוש אותו הדבר? אבל מאוחר יותר הבנתי... 'אהרן' בתורה נכתב בלי ו' ועולה אותה גימטרייה כמו של השם 'רון'...

את הסיפור הבא סיפר הרב סנדר פרייזלר שליט"א שגדל אצל מרן כבן לאחר שהתייתם מאביו במלחמת יוה"פ.

בפורים של שנת תשל"ד, בשעה 15:15 אחה"צ באו להודיע למשפחה שלנו שאבי זצ"ל הלך לעולמו. עברו הרבה שנים והקב"ה סידר שבדיוק אחרי פורים תשפ"ב בשעה 15:15 לצערנו התבשרנו על פטירתו של מרן שר התורה.
'בעיני זה לא דבר סתמי' אומר הרב פרייזלר 'כיהודי מאמין אני בטוח שהקב"ה הראה לי שאותו אבא שגידל אותי מאז שהייתי קטן נפטר באותו תאריך כמו האבא שהביא אותי לעולם הזה'.

בתקופה הראשונה שהגעתי אל הרב זה לא היה אבא ובן אלא ילד חמוד שבא לבקר, בשלב מסוים אחרי בר המצווה שלי זה הפך להיות אבא ובן.

יום אחד הוא ישב בחדר הספרים, בכיסא של הסטייפלר עם הסטנדר, הוא ראה שאני לא מרוצה. אז הוא אמר לי: 'אתה יודע, אתה יכול לבוא לפה תמיד'. ואני מסתכל עליו ואומר לו: 'נראה לי שיש פה טעות. אני לא חיפשתי בית'. הוא שאל אותי: 'מה אתה צריך?', ואמרתי לו: 'אני צריך אבא'. ואז הוא אומר לי: 'אני אהיה לך לאבא ואתה תהיה לי לבן'. הבנתי שהוא רציני, אבל עוד לא לגמרי. אגב, לא ראיתי בו באותה תקופה כגדול הדור אלא כאברך יקר, טוב לב, צדיק.

הקש ששבר את גב הגמל היה, כאשר הרבנית קנייבסקי קראה לי למטבח ואמרה לי: 'לא יכול להיות שאבא יהיה לך לאבא ואני כלום – אלא מהיום אבא יהיה לך לאבא ואני אהיה לך לאמא'. זה עשה לי רגש מאוד גדול והבנתי שהם תיאמו את זה. מאז עד רגע זה שניהם חקוקים בי כהורים ובן' סיפר הרב פרייזלר בהתרגשות.

הוא המשיך וסיפר על הנעשה באותם ימים: 'הבית היה קטן, לא כמו היום. ישנתי במסדרון. הייתה שם, נקרא לזה, מיטת נוער. באמצע הלילה הרגשתי שמישהו מזיז אותי. אני פוקח את העיניים ורואה את ר' חיים עומד לידי ואומר לי: 'תישן' אני שואל אותו 'מה קרה?' והוא אומר לי: 'אני מוריד לך את הנעליים, אסור לישון עם הנעליים'. אני אומר לו: 'אבא, אני אעשה את זה'. והוא אומר לי: 'זה בסדר, תישן'.

אני שואל אותו: 'מה זה כל כך אכפת לך שאני ישן עם נעליים?' והוא אומר לי: 'כתוב בגמרא שמי שישן עם נעליים יש לו אחר כך מחלה שאי אפשר להתרפאות ממנה'. מאוחר יותר, כשגדלתי והגעתי לגמרא הזו, רשמתי לי שבניי ונכדיי ישמעו את הסיפור הזה שאני זוכר בצעירותי מפיו הקדוש.

בשעת ההלוויה הרהרתי בלבי 'האם יש עוד מישהו מכל מיליון האנשים בלוויה, שהרב הוריד לו את הנעליים?'

אחים יקרים! כיצד קונים שלימות כזו? התשובה: בכוח שאיפה אמיתית ובזכות אהבת ושקידת התורה.
וכדברי ה'חזון איש' זיע"א (שהולחנו לשיר מדהים):

אֲנִי אֵיךְ הַלֹּכֶה לְיָדֵי צִדְקָה, הוּא הַלֹּכֶה בֵּין אֲנָשִׁים וְנִדְמָה כִּפְסָן אֲדָם. אֲפֹל פְּאֵמַת הוּא מִלְּאֵךְ הַדָּר אֶם כִּי תִמְאָה, וְחֵי חַיִּי אֲצִילֹת וּמְרוֹמֵם אֶל כֹּף תְּהִלָּה

יהי רצון שנזכה להידבק גם אנו במעט מן השלימות הזו...
ה' יזכנו, אמן! שבת שלום ומבורך!

לע"נ: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל
תמר בוארון בת מוזל ז"ל / דינה בת נגיה ז"ל
יעקב בן רבקה ז"ל / מיימון טפירו בן מוזל טוב ז"ל / אסתר פרידה בת פאבל ז"ל
רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להצלחת: דקל מלכה - להצלחה / מייכאל בן סימי - רפואה שלימה
אורי ישראל - רפ"ש / סוזן בת ימנה - רפ"ש / אהרון בן מסעודה - רפ"ש / דוריאן הודיה בת נעמי ונועם חן בת שולה - רפ"ש / אוריה אסף בן רותי - רפואה שלימה.